66ste Jaargang. — Nr 24.

Zaterdag 12

ABONNEMENT :

Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.

Abonnementsprijs 5,?fr.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN

Voor de aankondigingen provinciën Limburg en men zich uitsluitend tot *Havas*, 8, Place des Mart SEL ; 8, Place de la Bou en 105, Cheapside, LOND

TONGEREN, 12 JUNI 1920.

De Vlaamsche Strijd.

Wanneer wij in deze reeks korte artikelen enige hooldbem rkingen willen maken bij de iten en toestanden van den dag, voortgekoen uit de behandeling der Vlaamsche kwese, wijzen wij er vooraf op, dat wij over *feiten toestanden* spreken, over den Vlaamschen rijd van heden, en niet over de eigenlijke *Vlaamsche kwestie* zelve.

Wij zijn het er met de flaminganten over ns, dat de zoogenaamde Vlaamsche kwestie -thans eigenlijk de Fransch-Vlaamsche — een *ciale* is, een *zedelijke* kwestie, gegroeid op n bodem van feitelijke taaltoestanden

Wij zijn het er verder, misschien niet met aminganteleiders, maar wel met vele welnkende Vlamingen en Walen over eens, dat e zedelijk kwestie een nationale, een Belsche is, die het gebeele Belgische volk in n samenleving raakt.

Wij zijn het er ten slotte met het overgroote el onzer landgenooten over eens, dat die delijke Belgische kwestie hare billijke en delijke oplossing moet krijgen in de medeerking van alle Belgische staatsburgers die kwaam zijn er hunne medewerking met nut n te verleenen.

Dat alles eenmaal vooropgezet, willen wij er overgaan, den huidigen strijd der flaminnten, hun strijdwijze en strijddoel, in het lang van Katholicisme, beschaving en natiole innerlijke kracht eens nader te beschouen.

Het zijn vier voorname punten die bijzonder aandacht trekken van den belangstellenden, ar bedaarden toeschouwer.

Het eerste punt is, dat die *zedelijke* tionale kwestie door de flaminganten in feit eene hoofdzakelijk *politieke* is gemaakt ; eer dat de *sociale* organisatie's in een binlandschen, *politieken* strijd worden getrokn.

Het tweede is, dat die politieke beweging ofdzakelijk in dienst wordt gesteld van de kamping in België van den invloed van Frank, niet zoozeer enkel als staat, maar veeleer blijvenden drager der oudste Westersche en istelijke beschaving. Het openstellen van de orten der Belgische gedachte voor het bindringen der Germaansche protestansche ltuur.

Het derde is de verwekking van een vage afrighei l en onrechtvaardige verdenking van voorstanders eener zelfs omzichtig toegete Fransche of liever Katholiek latijnsche chaving op den Vlaamschen aard, binnen de angs nog gesloten rijen der Katholieke lgen.

Het vierde is een algeheele afstomping van zin voor België's nationale belangen en de rbereiding eener ontwijfelbare vervreemg en scheiding der twee Belgische volkslen met de noodzakelijk daaruit volgende evering der Vlamingen aan het politiek ercantiel veel meer onderlegde Holland

Die vier punten dus stellen wij ons voor in volgende artikelen nader toe te lichten.

De afslagsbeweging.

Heer Delannoy, voorzitter der handelskamer Brussel, heeft dit verklaard :

De daling is een feit dat niet alleen steunt geruchten, doch ook op onloochenbare kelijkheden. Een inzakking op den prijs het leven was trouwens niet af te wenden. Inderdaad, de wereldproductie was op punt gekomen, dat de hooge prijs der ducten sedert lang niet meer te rechtvaaren is. »

Sedert lang... en eenige dagen geleden was nog maar altijd stijgen...

Werd tijd dat er verandering kwam, it het publiek werd toch al te schandalig troopt.

Te Antwerpen.

Hoewel zekere handelaars — niet zonder len — zoo weinig mogelijk ruchtbaarheid en aan de daling, welke reeds voor zekere rieken is ingetreden doet deze zich even wel hier en daar reeds gevoelen Zekere huizen zien de toekomst zeer donker in. Zoo moest een firma vijftig ton cacao, vroeger tegen 5 fr. het kgr. ingekocht, nu tegen 3,50 fr verkoopen. Voor de koffie is de daling ook reeds zoo sterk dat, moesten de in deze stad aanwezige voorraden aan den man worden gebracht, het totale verlies zoowat 10 millioen frank zou bedragen.

Ook de maïs sloeg af met 50 fr. per ton. De rijst daalde met 1 fr het kgr. en veroorzaakte reeds een verlies van 100 tot 150 millioen fr.

De prijsdaling breidt zich uit.

De huidige afslagbeweging herrinnert speculanten er aan, zoo meldt de « Dailly Mail », dat er geen fortuinen meer te verdienen zijn door goederen op te koopen en ze voor een stijging vast te houden.

Te Liverpool is de Egyptische katoen van 8 sh 3 p. het pond tot 5 sh 11 p. gedaald. Te Londen daalden de schoenprijzen van 38 sh. op 25 sh. ; tin van 418 p. sterling per ton op 283 p. st zink van 61 p. st. op 44 p. st. 15 sh. ; lood van 51 p. st op 37 p. st. 5 sh.

Te Montreal viel in den pelshandel de pels van muskurat van 5 dollar op 3 1/2, de wolf van 45 op 31, de vos van 50 op 16,20, de marter van 80 op 60.

Te Chicago daalde het graan met 7 3/8 cent per bushel en het varkensvleesch met 2 1/2 dollar het vat.

Te New-York daalde de katoen op een week van 42,45 op 38 81.

In Engeland worden thans pogingen gedaan om den prijs der kleeren te verlagen. De regeering bemoeit er zicht mee en men denkt dat spoedig kostumen van sterke stoffen tegen 5 en 4 pond zullen te verkrijgen zijn.

Ofschoon de stoffenweverijen overkropt zitten met bestellingen, zal de eerste bestelling van 500 duizend yards standaardstof, voornamelijk grijs en bruin, tijdig klaar komen, zoodat de nieuwe kostumen, naar men gelooft, na September op de markt zullen komen.

Een telegram uit Parijs meld ons dat de clienten een echte staking houden om de prijsdaling te doen toenemen. Vele koophië zijn voor een afslag, omdat zij daardoor meer zullen verkoopen.

Op het leder is op een maand, van April tot Mei een afslag verschillend van 130 tot 730 per 100 kilos vastgesteld.

Te Marseille heerscht een algemeene afslag op de levensmiddelen. Vier winkels verminderden de prijzen met 20 percent.

Goedkoope Engelsche schoenen.

Volgens de « Times » moeten de prijzen der schoenen dalen. In de fabrieken zouden ontzaglijke voorraden aanwezig zijn, welke nu spoedig op de markt zullen moeten komen.

De Wolhandel.

De wolmarkt te Roubaix en Toerkonje ondergaat eveneens den invloed van de afslagbeweging. Er worden bijna geen zaken gedreven hoewel de gekamde wol reeds met 15 p. h. is gedaald sedert April.

Te Antwerpen dagen geen koopers op en bedraagt de daling eveneens reeds 15 p. h. voor de Platawol.

De Lederhandel.

De schapenvellen gelden in de streek van Limoges (Frankrijk) nog slechts 740 fr. per 100 kgr. tegen 822 fr. in de afgeloopen maand ; kalfsvellen met kop worden slechts met moeite aan den man gebracht, hoewel ze tegen 900 fr in plaats van 1300 fr. te koop worden gesteld.

Ook in ons land is de ledermarkt zeer loom, dalen de prijzen, maar worden geen zaken gedaan.

Uitbreiding van het landbouwhuishondonderwijs.

Dienst der staatsleeraressen.

Overtuigd zijnde dat het welzijn en de vooruitgang der landelijke bevolking grootendeels afhangen van de boerin, heeft de heer minister van Landbouw op het einde 1919, een nieuwen dienst ingesteld bij het landbouw-huishoudonderwijs op het platte land.

Deze dienst heeft voor doel den economischen en socialen vooruitgang op den buiten zooveel mogelijk te bevorderen door aan de boerenvrouwen en meisjes de kennissen te verschaffen, noodig tot het goed volbrengen harer plichten als opvoedsters, huishoudsters, helpsters van den man in het uitvoeren van het bedrijf, medewerksters aan de maatschappelijke landbouwwerken

De nieuwe dienst is toevertrouwd aan leerkrachten gekozen uit het onderwijzend personeel der reizende landbouwhuishoudscholen van den staat. Zij dragen den titel van staatsleeraressen in landelijke huishoudkunde.

Om de hierboven aangehaalde doeleinden te bereiken geven de staatsleeraressen voordrachten ; zij richten landbouwberoepsvereenigingen in voor vrouwen, geven mondelings en schriftelijk raad en organiseeren vierdaagsche en viermaandelijksche cursussen voor vrouwen van den buiten. Daarenboven brengen zij boerinnencooperatieven tot stand, bezoeken de markten en bestudeeren vraagstukken van actueel belang. In een woord zij houden zich bezig met alles wat strekt tot de zedelijke, maatschappelijke en vakkundige verbetering der boerenvrouw.

Men kan de rol welke zij ten opzichte der boerin te vervullen hebben, niet beter vergelijken dan met die welke den staatslandbouwkundige ten opzichte van den landbouwer te beurt valt.

De heer minister van Landbouw benoemde in elke provincie een of twee leeraressen ; in Limburg werd aangesteld Mejuffer Smeyers te Schuelen.

De verkiezingen in Duitschland

Zondag hebben in Duitschland de verkiezingen voor de Nationale Vergadering plaats gehad.

Er zijn 42 leden zonder verkiezing tot den Rijksdag overgegaan. Het zijn de afgevaardigden uit de streken waar een volkstemming moet plaats hebben

Meer dan 1.400,000 kiezers — mannen en vrouwen — waren ingeschreven. In de arbeidersbuurten namen 80 p. h. der kiezers deel aan de stemming ; in de rijke buurten slechts 68 p. h.

***

Uit de kiezingen valt op te maken dat de uitslagen gunstig zijn aan het huidig stelsel ingericht door de nieuwe Duitsche grondwet na de kiezingen van 19 Januari 1919 gestemd door de Nationale Vergadering. De reaktionairen, die er op uit zijn het keizerlijk stelsel in voege te brengen, zijn een geringe minderheid gebleven. De onafhankelijke socialisten en Duitsche volkspartij zullen op de samenstelling der nieuwe regeering een grooten invloed uitoefenen.

Het Duitsche volk heeft door de kiezingen zijnen wil betuigd : den vrede bevestigd, en demokratische hervormingen ingevoerd te zien, terwijl het de politiek der tegenkanting aan de uitvoering van het Vredestraktaat verwerpt

Ontslag der regeering.

De leden der huidige Duitsche regeering hebben Dinsdag hun mandaat ter beschikking van president Ebert gesteld. De President van het Rijk heeft dit ontslag aangenomen, maar de leden der regeering verzocht hunne werking voort te zetten tot het oogenblik, dat de nieuwe regeering samengesteld is.

Het is eene kwestie van belang te weten op welke wijze de nieuwe regeering zal gevormd worden. Een feit dat de aandacht trekt, in den uitslag der kiezingen, is dat de uiterste partijen versterkt uit den strijd komen. Maar noch de rechter noch de linkerzijde bezitten eene voldoende meerderheid om alleen het bewind in handen te nemen. Eene samenwerking van verschillende partijen schijnt de eenige oplossing. Niettegenstaande haar meerderheid verminderd is, is er toch spraak dat de regeering aan 't bewind zou blijven.

M. Ebert zou M. Müller belast hebben het nieuw kabinet samen te stellen.

KAMER.

Zitting van Dinsdag 8 Juni.

De Kamer heeft besloten deze week gedaan te maken met de bespreking der begrootingen ; er zullen tien, en desnoods twaalf zittingen gehouden worden.

In de twee zittingen van dinsdag werd de begrooting van landbouw behandeld Talrijke sprekers namen het woord, en werden door den bevoegden minister beantwoord.

DE SENAAT

Zitting van Dinsdag 8 Juni.

M. DUMON ondervraagt de regeering over den tegenwoordigen toestand der brouwerijen en mouterijen. Hij drukte zijn spijt uit dat de regeering deze nijverheid niet beschermt tegen de mededinging van de vreemde bieren.

Verscheidene senators ondersteunden spreker.

M DELACROIX, minister van financies, vraagt zijn antwoord te mogen uitstellen, en verzoekt den Senaat onmiddellijk te willen overgaan tot de stemming over 't wetsontwerp de toepassing van de nieuwe toltarieven inboudend.

— Na eene korte bespreking wordt deze wet goedgekeurd met 85 stemmen tegen 3 en 6 onthoudingen.

M. DELACROIX antwoordt vervolgens aan M. Dumon, dat de belangrijke nijverheid van de brouwerijen nog altijd den weerslag van den oorlog ondergaat. Het nationaal bier zal evenwel zijne hoedanigheid van voor den oorlog terugvinden, zoodra gerst en suiker in voldoende hoeveelheden zullen kunnen ingevoerd worden. Het is bijgevolg van het grootste belang niets te verwaarloozen om ons dezen invoer zoo spoedig mogelijk te verzekeren. De regeering heeft ontwerpen die het binnen kort aan de wetgeving zal voorleggen.

— De Senaat gaat daarop tot Dinsdag aanstaande uiteen.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Eene voor historische ontdekking. — Aardewerkers hebben in een zandgroef nabij Chagny (Saône-et-Loire), Frankrijk, op eene diepte van 5 meters eene hoogst belangrijke vondst van beenderen gedaan.

Volgens den geleerden professor Mayet, der Faculteit van Wetenschappen te Lyon, die ter plaats gekomen is, behooren de beenderen aan een zuiderlijken olifant, veel ouder dan de mammouth, die over eenige tientallen van duizende jaren in die streek, op den oever van een in lang vervlogen tijden verdwenen rivier is komen sterven.

Deze reusachtige olifant was meer dan 4 meters hoog en droeg ronde slagtanden van 2 meters 50 lang en 50 centimeters doorsnede. Een der teruggevonden slagtanden weegt niet min dan 250 kilos ! Een enkele gewoone tand van dit voor-historisch monster is acht kilos zwaar.

Al de beenderen samen een gewicht van 2000 kilos, zijn naar het natuurkundig Museum van Lyon overgebracht, en zullen daar als kosbare dokumenten voor de natuurkundige geschiedenis bewaard blijven.

Engeland.

Een vrouw luitenant. — In 1914 verliet miss Saudes Engeland met 5 gezellinnen, om in Servië de gekwetsten te gaan verzorgen. Kort na hunne aankomst voelden die 5 vrouwen zich te zwak om den dienst te doen, en keerden naar Engeland terug. Miss Saudes bleef in Servië en woonde den aftocht bij van het Servisch leger in 1915. Daar de ambulancies in handen van den vijand vielen, nam zij dienst in het Servisch leger als gewoon soldaat.

Miss Saudes werd door eene handgranaat gekwetst bij de inname van Monastir. Onder het vijandig vuur kroop een officier tot bij haar en redde haar.

Drie maand later stond zij terug in den strijd, werd kaporaal, sergeant en sergeant-majoor. Daar de vrouwen in het Servisch leger niet mogen bevelen, werd voor haar eene uitzondering gemaakt, en bij acte van het Parlement werd zij luitenant benoemd.

Heden is miss Saudes terug ziekendienster, en op hare borst prijken eene menigte eerekruisen, die zij manmoedig op de slagvelden gewonnen heeft.

Rusland.

Een woord van Lenine. — Het Russisch beethoofd Lenine heeft in eene vergadering van schippers te Moskou, eene redevoering gehouden en uitgelegd hoe het komt dat de toestand in Rusland hopeloos is : « De arbeiders, bekende hij, sterven van honger, omdat de landbouwers, aan wien geen afgewerkte voortbrensels kan bezorgen, geen koren of andere voedingswaren willen leveren voor bankbriefjes die zij als waardeloos aanzien, daar zij er toch niets kunnen mee koopen. »

Lenine drukte op de noodzakelijkheid de handelsbetrekkingen met den vreemde te hernemen, en zegde : « Laat ons de burgerij navolgen. Hare ondervinding heeft haar toegelaten zich in Europa vast te zetten als leidende klas ! »

Zoo'n bekentenis van Lenine is kostelijk omdat het streven van dien rekel gelijk dat van alle socialisten en bolchevisten juist bestaat in de vruchtelooze poging om die gehate burgerij dood te nijpen. Hij is nu ten langen laatste gedwongen er hulde aan te brengen.

Gemengde berichten

In de koolmijnen.

Weeral opslag. — Het middenbureel der mijnwerkerssyndikaten van het land van Charleroi heeft Dinsdag morgend te Charleroi eene vergadering gehouden en met algemeene stemmen werd er beslist een nieuwen loonsopslag van 25 p. h. te eischen. Verleden week hebben de mijnwerkers pas eenen opslag van 5 p. h. bekomen.

Deze laatste verhooging had den kolenprijs met 3 fr per ton vermeerderd. Moest dus de 25 p. h. toegestaan worden dan zou de kolenprijs, in de verhouding van 3 fr. per ton voor 5 p. h. loonsopslag, vermeerderen met 15 fr. per ton. Dat heet men dan de vermindering der levensduurte !!

De afgevaardigden hebben ook de betaling geeischt van de achterstallige oorlogsloonen, 't is te zeggen eene vergoeding voor de vermindering der loonen gedurende den oorlog.

Talrijke afgevaardigden wilden den opslag van 25 p. h. onmiddellijk eischen en dadelijk de bedreiging der werkstaking erbij voegen. Anderen stelden voor tot 1 Juli te wachten. Ten slotte besliste men eerst het oordeel van het Nationaal mijnwerkerskomiteit in te winnen.

Boter en Zeep.

« Neptune » heeft gemeld dat de lichter « Rien sans Dieu », varende onder regeeringsvlag, geladen met 450 ton boter, in de richting van Leuven verlaald is om zijn lading ten behoeve eener.. zeepziederij te lossen De boter rook zoo geweldig, dat de schipper het in zijn logies bijna niet kon uithouden. De lading was al zes maanden te Antwerpen, en 't schip lag drij maanden in het Schippersdok.

Rechuit gezeid, 't roept om wraak.

Als ooit de rekening eens wordt opgemaakt van de honderden millioenen welke het roode Ministerie van Bevoorrading in 't water wierp, dus, zonder eenig nut voor de bevolking, dan zullen er velen aardig staan kijken.

Intusschen weet het Gouvernement niet hoe aan geld te geraken, ten einde onzen financieelen toestand weer min of meer in evenwicht te brengen...

LA KHALIFAS
A RECONQUIS SA VOGUE

De aanhouding van baron Evence Coppée

Het parket van Brussel is overgegaan tot de aanhouding van baron Evence Coppée. Die arrestatie staat in verband met feiten waarover vroeger reeds werd gewaagd. Zaterdag werd een mandaat tegen hem afgeleverd. Om 7 uur 's avonds werd hij naar het Justiciepaleis opgeleid.

Na een onderhoor, dat tot 10 uur duurde werd het opleidingsbevel in aanhoudingsmandaat veranderd en de baron in het gevang van Sint-Gillis opgesloten.

Sinds lang hielden de openbare pers zich met de zaak Coppée be April 1919 werd een onderzoek in den onderzoeksrechter Devos De werd beschuldigd vrijwillig aan veelheden teer, coke enz. aan de geleverd te hebben.

De heer Coppée protesteerde een dergelijke beschuldiging en hij tijdens den oorlog steeds een v li vende houding aangenomen Coppée stond aan het hoofd van dingsdienst van Luxemburg.

Een lastig onderzoek.

Het onderzoek heeft een jaar Zaterdag echter werd een opleid tegen hem afgeleverd. De heer om 7 uur 's avonds door den b. van den rechterlijken brigadedienst Het onderhoor duurde tot 10 uur. Coppée verklaarde dat al zijne f dens den oorlog onder Duitsch sek den en hij dus niet meester in zijn was. Niettemin werden tegen hem wetten van 11 October 1916 inge

Nieuwe aanhouding.

De rechterlijke brigade van het op mandaat van den onderzoeks dag morgen, in de bureelen der fi M Evan Coppée, zoon aangehouden, dacht wordt van dezelfde feiten als

LUIK
St-Lambertusplaats.
Au Nouveau
HOTEL — KOFFIEHUIS — REST

De suiker

Tengevolge der tusschenkomst v missie gelast met de suikerverdeeli nieuwe schikkingen genomen. De Maart, April en Mei zullen na 15 Ju baar zijn. De tickets zullen niet zijn na den 15 der maand volgend tum die erop vermeld staat.

De evenredigheid van de verschi ten suiker zal, in de nieuwe ver volgt vastgesteld zijn : 630 gram neerde ; 22? grammen gekristali grammen kandij of kassonade van

Eene

Verleden Maandag, was het 5 jaar was namelijk in 1915 beel vr morgen, dat er boven Gent, in de lijk drama gebeurde.

Zooals onze lezers het zich zullen zweefde er een Duitsche Zeppelin plein van St-Agatha-Berghem, boven toen een Engelsche vlieger aang en den kamp tegen het luchtmonster

De vlieger luitenant Warneford, het luchtschip met vuurpijlen, en in het te treffen. De Zeppelin schoot en ontplofte.

Door de geweldige ontploffing immer voortgedreven gevaarte te en de twee brandende deelen vielen achtige vuurzuilen ten gronde.

Het eene deel viel te St-Amand kerk en het kwam terecht op het zusters van het H. Hart, terwijl Duitschers, ontploffende bommen, nachtestoopen en gesmolten aluminium plotten, te midden van het vervaa der luchtvaarders.

Gansch de bemanning bestaande sagiers, vond den dood, behalve die zinneloos werd Twee lijken ble boom hangen, terwijl de anderen, onthoofd, opengereten ten gronde. Was een gruwelijk schouwspel.

Zeppelin keerde terug van een boven Engeland.

Niet alleen de Gentenaars, Brusselaars herinneren zich dien d dien nacht.

Bij eenen helderen gesternden men de Engelsche en Belgische Duitsche vliegtuigloodsen van E deeren.

Eene onbeschrijflijke paniek

6

DE

Veroordeelde Moeder

DOOR

JULES MARY

(VERVOLG.)

Anna liet zich in een zetel neer vallen. Die hield haar in bedwang, begoochelde haar. onder op te staan schoof Piéqueur zijn stoel er bij den zetel en begon op somberen toon :

— Genoeg plichtplegingen, nu, niet waar ? gij mij rustig aanhooren ?

De woede teekende op zijn aangezicht eene achtige kleur. Het gelaat was samengetrokken rimpelde diep. De spieren schenen door vel als gerekte koorden, hevige driften lden onder dien schedel.

Hij begon langzaam te spreken, ieder woord ppend, om den teweeggebrachten indruk nnen beoordeelen.

Beweegloos en als op den zetel genageld, hoorde Anna den vreemdeling : hare lippen den van angst, hare tanden klapperden van rik.

Piéqueur verhaalde wat hij nu deed en was eest, — een slachtoffer van het noodlot de oude gezellin Antonia, zooals hij ze mde, in de wereld was geworden.

En met eene spottende schaamteloosheid, soms dreigende zinspelingen ontrolde hij r de oogen der afgematte vrouw het lang reel der laagheden, slemperijen en eerlooze en, die de aaneenschakeling vormden der flucht doorgebrachte jaren...

— Antonia dood !... o, neen alléén Mevrouw beur kon zulke dwaasheid verteld hebben. oude was immers in staat de honderd jaar te loopen. Zonder twijfel zou zij Piéqueur naar het graf dragen. Men zou immers gezworen hebben dat de brandewijn dien zij dronk haar nieuw bloed door de aderen deed stroomen !...

— Een zonderling bestaan, dit leven van Antonia ; zij was altijd een braaf meisje geweest, dan eens rijk, dan eens in de diepste armoede gedompeld. Levend op Gods genade, onbezorgd voor den dag van morgen, koortsig beminnend, ja, waanzinnig van liefde. Zij had een woelige jeugd doorgebracht, alle hulpmiddelen waren ingeroepen om door het leven te geraken. Immers te Parijs, indien men het middel moet uitzoeken, loopt men gevaar van honger om te komen.

En bij dit alles vijf of zes veroordeelingen voor diefstal of verheling, maar niets meer Antonia had waarlijk geen geluk in hare ondernemingen. Eens kreeg zij eene veroordeeling voor tien jaar, en zij was onschuldig. Haar waardige minnaar wilde niet achterna blijven en deed zich te Poissy opsluiten.

Bij hunne in vrijheid treden, waren zij getrouwd. De opsluiting had geen geluk bij gebracht. Eene waschonderneming viel in 't water ; Antonia had een winkel met toiletartikels overgenomen, doch de handel draaide niet, de politie hield een oog in 't zeil. Intusschen had hij, Piéqueur, duizend en een voorwerp uitgevonden, het de wereld ingezonden, doch alles mislukte. De gemaakte nieuwigheden gingen op de boulevards niet van de hand en ondertusschen was men genoodzaakt te leven. Doch welk leven ! Men wachtte op eene gelegenheid om de fortuin binnen te roepen doch zij kwam niet.

Trap voor trap de maatschappelijke ladder afdalend, waren zij er toe gekomen sedert drie jaar met de voddenrapers, in den vroegen morgen, hun brood voor den dag in de vuilhoopen te gaan zoeken

Nochtans werd men van dag tot dag ouder, de ?tiel brengt den drank bij. Antonia begon verslaafd te worden aan den brandewijn. Hij Piéquer volgde haar voorbeeld, ook altijd was er geen geld beschikbaar om den vuurdrank te koopen.

Nooit had de oude de schuilplaats van het kind willen bekend maken. Neen zij bleef weigeren onder de doodsbedreigingen, onder de slagen. Eens, in dronken toestand, den honger voelende knagen aan hare verbrande maag, leverde zij het geheim. Hij Piéqueur was de Bacheur gaan opsporen en twee dagen later wist hij wat er van de dochter van Antonia en Lebordier geworden was ; hij wist dat zij gehuwd was, rijk en gelukkig, rijk vooral.

Dan heeft men bij de buren het noodige geleend om in deftigen toestand te Château aan te komen, hij Piéqueur en Antonia, om den toestand der ouders aan de kleine Anna bloot te leggen, die voorzeker niet zou nalaten hen ter hulp te komen.

— En wat hij daar vertelde waren geene leugens, o neen, hij zou immers niet willen liegen, vooral aan zijne dochter. En dan het was immers in zijn voordeel dat hij waarheid sprak hij was daarom gekomen.

Hij twijfelde niet of de kleine Anna zou de ouders uit de armoede helpen waar zij tot over den hals in vergingen

Neen, verre van hem te willen dreigen, deze kleine geheimen aan de inwoners van Château-le Châtel mede te deelen Dit lag niet in zijne inborst. Doch indien Anna weigerde zou hij zich wel genoodzaakt zien .. ondanks hem tot daar over te gaan. Ieder immers moet zijne belangen kennen, hij hoopte echter tot dit middel zijnen toevlucht niet te moeten nemen dat Anna wel zou verstaan... En dit was alles wat hij te zeggen had Neen, hij had toch iets vergeten, en wel het bijzonderste :

— In geval Anna weigerde gehoor te geven aan zijne gezegdens, had hij als voorzichtig man, haar geboorteakt medegebracht waarin geschreven stond, dat zij de dochter was van Antonia en Lebordier. Ook bracht hij 't bewijs van overlijden haars vaders mede en om alles in regel te hebben, om allen twijfel weg te trekken, om te toonen dat Bacheur wetens en willens gelogen had wanneer hij Antonia voor dood deden doorgaan, bracht hij het huwelijksboekje mede van hen Piéqueur met Antonia Niets dus ontbreekt er, men moet immers tegen alle voorvallen gewapend zijn, niet waar ?...

Piéqueur zweeg : uit zijne binnenzak had hij eenige vetachtige papieren getrokken en stak ze met bevende hand naar Anna uit.

— Zie hier het bewijs ging hij voort met een grijns. Daar, lees ! het is immers dat wel ! Wij zijn getrouwd, — dien dag zal mij immer in het geheugen blijven — pas vijf jaar geleden om er een einde aan te maken. Nu indien gij uwe moeder wilt zien, de oude wacht u te Château.

Anna had nog kracht genoeg om de stukken tot het einde te lezen, nochtans vloeiden tranen uit hare opgezwollen oogen en het rood der schaamte kleurde hare wangen.

Wanneer de lezing afgeloopen was, vroeg zij aan Piéqueur :

— En nu, wat verlangt gij van mij !

Piéqueur stond op, legde gaanstok en hoed op de schoorsteenplaat en de handen in de zakken stekend, antwoordde hij :

— Wel, gij moet wel begrijpen wat wij van u begeeren. Gij zijt immers rijk, niet waar ? Ik heb hier in den omtrek eenige inlichtingen genomen en volgens ik hoorde kon Combredel u niets weigeren. Ik weet wel dat gij uit eigen rijkdom niet veel bezit, doch uw echtgenoot heeft zooveel te meer : gij kunt het hem vragen. De vrouwen weten immers alles van de mannen te verkrijgen. Ik weet het, ik heb het ondervonden aan Antonia.

Piéqueur zweeg en scheen na te denken.

— Ziedaar onzen toestand in eenige woorden bloot gesteld. .. Alle jaren zult gij ons iets geven om kunnen voort te leven om de twee eindjes aan een te knoopen. Ik zal in persoon het geld komen halen... O wees niet bevreesd alles zal vermeden worden om de zaak voor uwen echtgenoot te verzwijgen... Het moet vrijelijk geschieden... Gij zult de noodige som bepalen... Ik heb vertrouwen in uw goed hart.

Anna antwoordde met een bevestigend teeken van het hoofd.

— Ik wist wel dat ik mij niet bedrogen hadt gij zijt immers eene goede dochter. God zal u zegenen.

Doch het is nog niet al. . het is ons onmogelijk voort te leven in het hol dat wij bewonen. Wij zijn daarenboven van alles ontbloot ! Om ons eensgezins in te stelle zouden wij een klein kapitaal van noode hebben, zoo iets van twee tot drie duizend frank.

— Drie duizend frank !

— Ja, weinig genoeg niet waar, kleine, doch wij zullen er ons mede te vrede stellen. Wij verstaan immers redens.

— Maar ik bezit die som niet....

— Gij zult ze wel vinden.

— Neen dat is onmoogelijk. Ik zou alles aan mijnen echtgenoot moeten bekend maken, hem het hart verbrijzelen.

— Ah ! mijn duifje, dit is uwe zaak ! wij bezitten nog genoeg om eene maand met de oude in Château te leven. Gij hebt dus tijd genoeg om te handelen, zooals gij ziet.. Eens de maand verstreken, kom ik tot bij u met Antonia. En onder ons gezegd, indien uwe moeder den brandewijn heeft geproefd zal haar bezoek, uwen echtgenoot, zoomin als u, bevallen. Ik zou u aanraden deze onaangenaamheid aan Crombedel te sparen.

— Maar wat gij daar zegt, is afschuwelijk ! herhaalde tweemaal de arme vrouw

Piéqueur keek haar met een schouderophaling aan, en zijn hoed en gaanstok nemend, mompelde hij :

— Tot weerziens mijne kleine.... zooals wij overeengekomen zijn, niet waar ?. .

En zich tot haar oor overleunend, murmelde hij :

— Omhelst gij den echtgenoot uwer moeder niet, vooraleer hij heengaat ?

Anna deed uit walg een stap achteruit :

— Ah ! gij schijnt er niet veel lust toe te hebben .. Wel ! wij zijn ook reeds de twintig door in den tijd nochtans kostte het mij zooveel moeite niet... Het zal dus voor eene andere maal zijn.

En hij vertrok, de borst uitgestoken en deed zijne hielen op den vloer weerklinken.

IX

Zoodus, zij had bijna dertig jaar geleefd, vertrouwend in het achtbaar aandenken harer ouders. Zij had geloofd de dochter van een eerlijken werkman, eener eerlijke vrouw te zijn : zij had menig warmen traan gestort over dezen die haar het leven schonken, want zij gevoelde wel dat de liefde waarmede de Bacheur's haar omringden de moedermin niet vervangen kon. Hoe dikwijls had zij deze ouders beweend, die zij niet had gekend en voor wie haar kinderlijk hart van liefde brandde. De naam van Antonia was zoo dikwijls in hare gebeden in dien der moeder Gods gemengd geweest. Zij had in haar aandenken, hare ouders als toonbeeld van deugd en eerbaarheid herdacht, en daarin al het vermogen harer vrouwenziel ter hulp geroepen. Immers die brave Celina Bacheur had haar medegedeeld dat hare ouders in eene ramp h den verloren.

Hare moeder was eene blonde zij, zacht, minnend, deugdzaam ; zou ongetwijfeld de zachtmoed mannelijke schoonheid van Com bezeten.

Na jaren lang in die genotv te hebben geleefd, na die ouders te hebben, moeten vernemen dat door het modder van Parijs is ge de dochter was van ouders waa schamen moest, dat hare gebo vloek was begroet en zij aan de van brave zielen het leven te dan

Inderdaad, dit was verschikke

Wanneer Combredel 's avonds vond hij zijne vrouw teneergesla

Hare buitengewone bleekheid, die op haar gelaat lag, de zonde derde blik in de oogen, maakte h

— Zijt gij ziek ? vroeg hij.

Anna schudde het hoofd.

— Wees niet ongerust, mom enkel hoofdpijn, het zal overg

— Arme Mignonne !

En in hare kamer bracht zij snikken en geween door, met v schande overwegende die op h ren echtgenoot, haar huisgezin

Welk leven, welk bestaan houden !

Hopeloos aanzag zij den dood lossing, den dood die haar de toestak om met haar in de het eindelooze te dalen. Een de gedachte der eeuwige rust liet haar overhalen door den des doods.

Zij wist waar Combredel op de tenkruid wegsloot om muizen zijne schuren te houden.

Zij nam er een pakje van en hare kamer, waar zij het w

Lang bleef zij in twijfeling. haar tegen. Dan rees ook kleinen Jeroom voor hare het kind moederloos op aarde beurt door de schande zijner wijl zij in de eeuwige rust was